

<http://www.larouche.se/nyheter/2009/01/30/fn-chef-banker-overlever-pa-knarkpengar>

Världshandeln med narkotika är så stor att den är ”den viktigaste” av alla marknader i världen för ”jordbruksprodukter”, värd över 320 miljarder dollar på gatan. Det säger chefen för FN:s kontor för narkotika och brottslighet Antonio Costa i en intervju för den österrikiska veckotidningen Profil som offentliggjordes i sin helhet den 27 januari. Den jättelika narkotikahandeln finansierar inte bara rörelser som talibanerna och den colombianska FARC-gerillan, utan har också använts för att rädda krisdrabbade banker under det senaste halvåret, säger han.

Costa är mycket kritisk till den brittiskstödda planen att köpa in afghanskt opium för ”medicinska” ändamål, eftersom detta lett till en fördubbling av produktionen på bara ett år. På frågan om hur stor narkotikahandeln är svarar Costa:

– Om man ser till jordbruksmarknaderna är den viktigast av alla. I grossistledet är den olagliga narkotikan enligt våra beräkningar värd mer än 90 miljarder dollar, i klass med världshandeln med kött och spannmål. I gatuledet talar vi om en volym på mer än 320 miljarder dollar.

Påverkas en marknad av denna storlek – drygt en halv procent av världens BNP – av den internationella finanskrisen, frågar Profil. Costa svarar:

– Absolut. I det här läget är narkotikahandeln kanske den enda tillväxtbranschen, med låg arbetslöshet. Bara en del av pengarna som kommer in går tillbaka in i olaglig verksamhet, i delar av Asien, Afrika och Sydamerika, där de används för att muta politiker, köpa val eller finansiera subversiva rörelser, som till exempel talibanerna i Afghanistan eller de tamilska tigrarna i Sri Lanka, eller FARC i Colombia.

Resten av pengarna, säger han, ”tvättas genom att stoppas in i den lagliga ekonomiska cirkulationen.”

– Vi vet inte hur mycket det rör sig om, men det är betydande belopp. Sett till den makroekonomiska effekten är det helt enkelt ett tillskott av investeringskapital. Det finns tecken som tyder på att dessa pengar också hamnat i finanssektorn, vilken som bekant varit hårt pressad sedan mitten av förra året.

På frågan hur detta går till svarar Costa:

– Lån mellan banker verkar ha finansierats med pengar som kommer från narkotikahandel och annan olaglig verksamhet. Det är givetvis svårt att bevisa, men det finns tecken som tyder på att ett flertal banker kunnat klara sig på detta sätt.

Men knarkklangarna går inte bara in på närmaste bankkontor och sätter in sina pengar, säger Profil. Costa förtydligar:

– Just nu är knarkpengarna ofta det enda likvida investeringskapitalet, som kan köpa till exempel fastigheter. Banksystemets största problem under andra halvåret 2008 var likviditet, och därför blev detta likvida kapital en betydelsefull faktor.

Costa säger att han är emot knarklegalisering, eftersom knark och brottslighet hör så nära samman. Legalisering leder oundvikligen till ökat missbruk. Ännu mer negativ är han till förslaget att ”lagligt” köpa opium från bönder i Afghanistan. Man prövade detta redan 2003, då Storbritannien betalade ut mer än 100 miljoner euro i ersättning till bönder som förstörde sina opiumskördar. Det fungerade inte, konstaterar Costa:

– Effekten blev den motsatta. Odlingen fördubblades på ett år, eftersom bönderna visste att om inte knarkhandlarna köpte deras opium, så skulle de i alla fall få betalt av britterna.

Vad gäller den medicinska användningen saknas infrastrukturen för en utökad användning av morfin som smärtstillande medel. På världsmarknaden betingar opium för medicinskt bruk ett kilopris på 30-32 dollar; knarkhandlarna i Afghanistan betalar 100 dollar för samma mängd. "För opiumodlarna är valet lätt", säger Costa.

I frågan om förstörelsen av skördar i Afghanistan säger Costa att smugglarna verkligen måste bestraffas, men att bönderna måste behandlas annorlunda. De måste ges stöd att sluta med sin olagliga narkotikaproduktion. I Colombia var det bara en procent av bönderna som återgick till narkotikaproduktion om de själva hade bestämt sig för att förstöra skörden, men när detta gjordes av polisen eller militären så var narkotikan snart tillbaka igen på 30 procent av åkrarna. Det som Nato borde ägna sig åt i Afghanistan, säger Costa, är att förstöra narkotikalaboratorier och förhindra transport av narkotikan.